

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816209478
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816209478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcu I. I., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom AK so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 4 proti žalovanému A. A., nar. X.X.XXXX, bytom A., Y. XX, zast. JUDr. Ladislavom Csákom, advokátom AK so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie sumy 9 000 € s prísl., oproti povinnosti vydať motorové vozidlo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č. k. 8C/184/2016-60 z 7. decembra 2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal z toho, že podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla druhá strana plnenie, toto plnenie vráti, pri peňažnom záväzku spolu s úrokom. Žalobca na doplnenie vo svojej výpovedi uviedol, že nie iba ľavá strana motorového vozidla je prestriekaná, ale bola prestriekaná aj väčšia časť prednej kapoty, čo je zrejmé z testu kontroly originality. V deň, kedy sa robil test originality, žalobca bol pri aute a videl predmetné auto, ale s výsledkom testu originality bol oboznámený po podpísaní kúpnej zmluvy, v deň, keď sa prepisovalo auto. V písomnej kúpnej zmluve je iný dátum ako deň, kedy sa auto prepisovalo. Písomnú kúpnu zmluvu dostal žalobca v deň, keď sa robil prepis auta. Pred samotnou kúpou požiadal žalovaného, aby mu zabezpečil auto, dohodli sa na ročníku auta, približne ročník 2011 - 2012, dohodli si farbu vozidla, odjazdené kilometre, ktoré mali byť do 150 000 najazdených kilometrov, dohodli aj výbavu vozidla, konkrétny motor, aký má byť. Tiež požiadal o to, aby auto nebolo havarované a nebolo prestriekané. Potvrdil ale, že voľným okom nebolo vidieť, že auto bolo prestriekané, až na druhý deň po kúpe, keď dal umyť auto, po umytí zbadal, že sa líšila farba, t. j. na časti kapoty a blatníka. Následne si pozrel aj test originality, z ktorého zistil, že asi trištvrtina auta bola prestriekaná, okrem pravej strany auta. Hneď na druhý deň volal žalovaného a predmetnú skutočnosť mu oznámil, kým on reagoval na to tak, že je to bežná vec, že auto býva prestriekané. V tom čase od neho požadoval 3 000,- Eur v rámci zľavy kúpnej ceny na prestriekanie auta, keďže zistil, že toľko by stálo prestriekanie celého auta. Následne doviezol auto do Rožňavy žalovanému, ktorý si auto odfotoval s tým, že mu ho predá. Následne si auto zobral, keďže zaň zaplatil a auto chcel mať u seba. Keďže auto potreboval, využíval ho aj na jazdy. Žalobca tiež uviedol, že kúpnu zmluvu len podpisoval, zmluvu ani nečítal, pretože žalovanému dôveroval, všetky údaje v kúpnej zmluve dopĺňal žalovaný. Potvrdil však, že prestriekanie auta mu nebráni v užívaní, hnevá ho len to, že auto je 5-ročné a je skoro celé prestriekané a zrejme bol nejaký dôvod prestriekania.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou, žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal v celom rozsahu na svoje písomné vyjadrenie. Vo svojej výpovedi na pojednávaní zdôraznil, že samotná skutočnosť, že vozidlo je prestriekané, nie je podstatným porušením Zmluvy a aj, ak by sa preukázala dôvodnosť tohto tvrdenia, nebolo by možné dospieť k záveru, že odstúpenie od Zmluvy je dôvodné. Žalovaný na pojednávaní vo svojej výpovedi potvrdil, že žalobcovi objednal auto, dokonca to bol ročník 2012, zn. Octávia, bielej farby. Zavolať žalobcovi ešte z Nemecka, poslal mu fotky s tým, že sa dotazoval, či predmetné vozidlo môže doviezť, opísal mu stav vozidla a odjazdené kilometre. To, že auto nemalo byť prestriekané, na to nebol upozornený, keby to bol vedel, prestriekané auto by mu nedoviezol. To, že auto bolo prestriekané, o tom nemal ani on vedomosť. Potom, ako vozidlo doviezol, žalobca si vozidlo pozrel a začalo prihlasovanie vozidla. Auto bolo podrobené emisnej a technickej kontrole s výsledkom, že stav vozidla bol výborný, následne bol urobený test originality. Na test originality sa dostavil aj žalobca, chcel vozidlo vidieť, čo žalovaný považoval za rozumné. Žalovaný tiež potvrdil, že on sám spisoval kúpnu zmluvu, dátum v zmluve bol uvedený ten, ktorý bol aj dátumom na prihlasovanie vozidla. Žalobca videl auto pred halou, ako aj v hale, videl ho zvonka aj zvnútra, a vtedy nič nenamietal, spomínal len, že mal byť silnejší motor, nakoniec súhlasil so slabším motorom, ale to ešte, keď bol v Nemecku, sa o tom rozprávali a súhlasil, že to bude auto s nižšou výkonnosťou. Následne urobil prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte asi do dvoch týždňov od uzavretia kúpnej zmluvy. Tiež žalobcovi pomohol vypísať žiadosť na políciu. Za to obdobie od uzavretia kúpnej zmluvy, až kým sa nezrealizoval prepis, bolo auto na parkovisku Stanice technickej kontroly. Žalobca chcel počkať na značky, až potom si vozidlo prevzal, pričom už mal aj kľúče od auta. V súvislosti s odstúpením od Zmluvy, žalovaný uviedol, že v čase, keď došlo k prepisu vozidla, mu žalobca telefonicky zavolať, že z dokladov kontroly originality zistil, že auto bolo striekané a či by nemohol auto predať, pretože on prestriekané auto nechce, lebo už nemá dôveru v tom, či auto nebolo aj havarované. Žalovaný ho ubezpečil, že určite nie, pokiaľ by auto bolo havarované, boli by vymenené aj niektoré diely. Navyše sa jednalo o použité auto, nie nové. Nikdy mu žalobca nez dôrazňoval, že mu má doniesť „neprestriekané auto“. Keby tomu tak bolo, určite by zobral so sebou lakomer a sústredil by sa na tú jeho požiadavku. Žalovaný zdôraznil, že konal v dobrej viere, myslel si, že žalobca bude rád, že mu doniesol vozidlo ešte o 4 roky novšie, ako on požadoval. Následne ho žalobca poprosil, aby mu auto predal a preto dal inzerát na predaj vozidla. Zo začiatku bol problém s predajom, pretože on auto nemal u seba a potom už sa záujemcovia o auto nehlásili. Preto inzerát aj stiahol. Žalovaný tiež uviedol, že bol ochotný zaplatiť žalobcovi za prestriekanie celého vozidla a to 600 €, keďže mal a aj má možnosť dať kvalitne auto prestriekať, ktoré prestriekanie auta mu môže zabezpečiť aj toho času. Žalovaný v súvislosti so spísaním kúpnej zmluvy uviedol, že ju sám vyplnil, žalobca ju podpísal na okresnom úrade, keď prihlasovali vozidlo, pred podpísaním kúpnej zmluvy boli všetky doklady doručené žalobcovi a to aj test originality, ako aj ostatné doklady o technickej kontrole, emisnej a podobne. Test kontroly originality vozidla predchádzal podpísaniu kúpnej zmluvy.

4. Z výpovede svedkyne F. I. - G. Ž. - vyplýva, že spolu aj s manželom aj so žalovaným sa stretli na SHELL-ke a pod altánkom sa bavili o tom, že žalovaný im prinesie auto. Dohodli sa, že to má byť Octávia, nie combi, má to byť dieslové, jednoznačne nehavarované, neprestriekané. Určili si aj kúpnu cenu - 6 000 €. Žalovaný im tiež povedal, že keď pridajú na sume, že im prinesie auto ako nové, ktoré majitelia „len zunovali a dali do bazára“. Na základe toho sa dohodli s manželom, že pridajú na cene. Ešte sa rozprávali o motore, nejakých 100 - 105 koní spomínali, kilometre do 150 000, dohodli sa na farbe - mala byť biela, čierna alebo sivá. Vtedy sa dala aj záloha žalovanému v sume 3 500 €. Následne už len čakali, kedy sa im žalovaný ozve. Potom, keď už manžel mal auto, bol ho dať umyť a prišiel domov s tým, že si myslí, že auto bolo prestriekané, ukázal aj jej, ktorá časť auta bola prestriekaná. Povedal jej aj to, že volal žalovanému, ale sa nedohodli. Svedkyňa tiež potvrdila, že žalobca na aute jazdí. Okrem výsluchu svedkyne sa súd oboznámil aj s dôkaznými listinami, ktoré sú súčasťou spisu - s kúpnu zmluvou, uzavretou medzi predávajúcim a kupujúcim zo dňa 23.10.2016, technickým preukazom motorového vozidla, odborným posudkom o kontrole originality vozidla, dodatkom k odbornému posudku - meraním hrúbky povlakovej vrstvy, inzerátom, odstúpením od kúpnej zmluvy, stanoviskom žalovaného k odstúpeniu, písomnými vyjadreniami žalobcu, ako aj písomnými vyjadreniami žalovaného. Podľa ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé, s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

5. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná a neopodstatnená. Súd je toho názoru, že pokiaľ sa účastníci môžu dohodnúť, že ich vzťah sa bude posudzovať podľa Obchodného zákonníka, musel by to upravovať Občiansky zákonník, preto nemožno súhlasiť s názorom

žalobcu, ktorý tvrdí, že v danom prípade účastníci sporu sa mohli dohodnúť, že ich vzťah sa bude posudzovať podľa Obchodného zákonníka. K takejto dohode v skutočnosti ani nedošlo, keďže sám žalobca vo výpovedi na pojednávaní, zo dňa 10.10.2017 (č. I. 40) spisu priznal, že kúpnu zmluvu len podpísal, že všetky údaje doplňal v kúpnej zmluve žalovaný a preto nemožno hovoriť, že medzi účastníkmi došlo k „dohode“. K dohode došlo len ohľadne predaja motorového vozidla, pretože prejavy účastníkov zhodne smerovali k uzavretiu kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaný odpredal žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, bielej farby za dohodnutú kúpnu cenu. Medzi účastníkmi takto došlo k vyplateniu kúpnej ceny žalobcom, žalovanému a k odovzdaniu motorového vozidla žalovaným, žalobcovi. Súd vzťah medzi účastníkmi posudzoval, v zmysle ustanovenia § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď predávajúcemu z kúpnej zmluvy vznikne povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Medzi účastníkmi konania v súvislosti s kúpnu zmluvou sa predmetný vzťah takto spravoval v zmysle Občianskeho zákonníka.

6. V súlade s §§ 1, 2 ods. 3 OZ, pokiaľ to zákon výslovne nezakazuje. Musí však dôjsť k vzájomnej dohode medzi účastníkmi a k takejto dohode v danom prípade medzi účastníkmi nedošlo. Zo strany žalobcu ide o rozporné tvrdenia, keď na jednej strane tvrdí, že jeho vzťah so žalovaným je potrebné posudzovať, podľa ustanovenia § 436 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka, lebo je to uvedené v kúpnej zmluve, avšak priznáva, že sa na tom nedohodli, a na druhej strane tvrdí, že uzavretá zmluva o kúpe motorového vozidla je absolútne neplatná, v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že v súvislosti s ustanovením § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka nebolo naplnené predmetné ustanovenie na odstúpenie od zmluvy, keďže nebola porušená zmluva podstatným spôsobom (dodaním tovaru s vadami), keďže žalobca si nevymienil vlastnosti motorového vozidla v písomnej kúpnej zmluve a keďže došlo k prevzatíu motorového vozidla na základe kúpnej zmluvy a zaplateniu kúpnej ceny motorového vozidla, ktoré motorové vozidlo žalobca doposiaľ užíva, súd predmetnú kúpnu zmluvu nemôže považovať za absolútne neplatnú. Naopak, motorové vozidlo žalobca užíva a pokiaľ žalobca preukáže eventuálne vadu, ktorá je na motorovom vozidle a pokiaľ by preukázal, že vec je neupotrebitelná, by mal právo od zmluvy odstúpiť. Žalobca však motorové vozidlo využíva, nepreukázal, že vada, o ktorú ide, robí vec neupotrebitelnou. Žalobcovi by vzniklo právo prípadne na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s vadou, ktorá vyšla najavo, na ktorú ho predávajúci neupozornil. Takto by kupujúcemu vzniklo právo na primeranú zľavu z dojednej kúpnej ceny, zodpovedajúcej povahe a rozsahu vady a len keby sa jednalo o vadu, ktorá by vec robila nepotrebitelnou, by kupujúci, teda žalobca mal právo od zmluvy odstúpiť. V neposlednom rade súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaného Obchodného zákonníka ustanovenia § 261 - sú upravené záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ktoré sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. V danom prípade sa nejedná o subjekty, ktoré sú podnikateľmi, a v súvislosti so zásadou zmluvnej voľnosti, kedy dochádza k rozšíreniu pôsobnosti Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktoré by sa inak riadili ustanoveniami Občianskeho zákonníka, je smerodajné riešenie toho-ktorého zmluvného vzťahu, keď zmluvné strany sa môžu dohodnúť, ktorým zákonníkom sa bude spravovať ich záväzkový vzťah. Súd, ako je aj vyššie uvedené poukazuje na tú skutočnosť, že k takejto dohode medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nedošlo. Preto má súd za to, že predmetný vzťah sa spravuje Občianskym zákonníkom vyššie citovaného ustanovenia § 588. V danom prípade, keďže žalobca považuje za vadu prestriekanie motorového vozidla, táto skutočnosť nezakladá dôvod na odstúpenie od zmluvy, keďže žalobca od zmluvy odstupoval nie pre poškodenie vozidla, ale preto, že vozidlo vykazovalo znaky po prestriekaní. Prestriekanie motorového vozidla nie je dôkazom o tom, že predmetné vozidlo bolo prípadne účastné na dopravnej nehode.

7. Pokiaľ žalovaný navrhol doplniť dokazovanie znaleckým posudkom na posúdenie, či predmetné vozidlo bolo havarované, resp. nebolo, súd takýto návrh žalobcu zamietol, pretože takéto dokazovanie by bolo nadbytočné, keďže medzi stranami sporu nie je sporné, že vozidlo bolo prestriekané a to, či bolo vozidlo havarované, resp. nie, nie je predmetom tohto sporu. Podľa § 149 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8. Výrok o náhrade trov konania oprel o ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá

na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku: o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, preto ak žalovaný mal v konaní úspech v celom rozsahu a preto mu bolo priznané právo na náhradu trov v rozsahu 100 %.

9. V odvolaní žalobca žiadal zmeniť rozsudok podľa § 388 CSP z dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP, alternatívne vrátiť vec po zrušení súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať mu všetky trovy odvolacieho konania. Odvolacie dôvody pomenoval podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

10. O. i. v odvolaní uviedol, že k takejto dohode, podľa názoru súdu prvej inštancie, v skutočnosti ani nedošlo, keďže sám žalobca vo výpovedi na pojednávaní, zo dňa 10.10.2017 (č.1.40) spisu priznal, že kúpnu zmluvu len podpisoval, že všetky údaje dopĺňal v kúpnej zmluve žalovaný a preto nemožno hovoriť, že medzi účastníkmi došlo k „dohode“ (odsek 18. rozsudku). Súd prvej inštancie vzťah medzi účastníkmi posudzoval v zmysle ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď predávajúcemu z kúpnej zmluvy vznikne povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Medzi účastníkmi konania v súvislosti s kúpnu zmluvou sa predmetný vzťah takto spravoval v zmysle Občianskeho zákonníka (odsek 19.rozsudku). Súd dospel potom k záveru, že v danom prípade prestriekanie motorového vozidla nezakladá dôvod na odstúpenie od zmluvy, keďže žalobca odstupoval od zmluvy nie pre poškodenie vozidla, ale že vozidlo vykazovalo znaky po prestriekaní, čo nie je dôkazom, že bolo účastné na dopravnej nehode (odsek 22. rozsudku). S takýmto záverom súdu prvej inštancie žalobca nie je spokojný a poukazuje na tú skutočnosť, že Kúpna zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Je to zrejme z písomného znenia samotnej Kúpnej zmluvy. Túto zmluvu vyhotovil žalovaný a žalobca po jej prečítaní a doplnení potrebných údajov ju podpísal, a tým došlo k riadnemu uzavretiu kúpnej zmluvy predmetom ktorej bolo predmetné motorové vozidlo. Záver súdu prvej inštancie, že nedošlo k dohode, že právny vzťah účastníkov zmluvy sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, je nesprávny a žalobca poukazuje na písomnú kúpnu zmluvu, z ktorej nepochybne vyplýva dohoda jej účastníkov, t.j. žalobcu ako kupujúceho a žalovaného ako predávajúceho, že pokiaľ v zmluve nie je stanovené inak, riadia sa právne pomery zmluvných strán príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka...(bod VII. Záverečné ustanovenia odsek 6. Kúpnej zmluvy zo dňa 23.10.2016). Aj pod hlavičkou Kúpna zmluva je uvedené v zmysle ustanovení § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie na prvom pojednávaní vo veci dňa 10.10.2017 str.2 zápisnice odsek 3 vyjadril predbežný právny názor tak, že vzhľadom k tomu, že sa nejedná o podnikateľské subjekty a predávajúci ako aj kupujúci sú fyzickými osobami, kúpna zmluva sa má posudzovať v zmysle Občianskeho zákonníka. Jediným dôvodom pre takýto predbežný názor súdu bola skutočnosť, že zmluvu uzatvorili fyzické osoby. Žalobca poukazuje na to, že Obchodný zákonník zák. č. 513/1991 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej ObZ) v ust. § 262 upravuje aj tzv. fakultatívne obchody, tzn. že aj v prípade, ak ide o záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, teda nejde o tzv. relatívny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods.1 a 2 ObZ, ktorý zakladá pôsobnosť ObZ vzhľadom na povahu subjektov tohto vzťahu, ani o tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, kde určujúcim kritériom pre pôsobnosť ObZ je povaha tohto záväzkového vzťahu (§261 ods.6 ObZ), môžu sa zmluvné strany (ktorékoľvek osoby) dohodnúť, že tento ich záväzkový vzťah sa bude spravovať Obchodným zákonníkom. Týmto spôsobom dochádza k rozšíreniu pôsobnosti ObZ na záväzkové vzťahy, ktoré by sa inak riadili ustanoveniami ObZ. Voľba ObZ ako smerodajného hmotného práva pre riešenie toho-ktorého zmluvného vzťahu je dôsledkom pôsobenia zásady zmluvnej voľnosti. Strany si týmto spôsobom volia ObZ ako celok. Vzhľadom na uvedené mal súd podľa názoru žalobcu predmetný záväzkový vzťah posudzovať podľa ustanovení ObZ. Tým, že súd prvej inštancie jednostranne posudzoval záväzkovo-právny vzťah v zmysle Občianskeho zákonníka a nezohľadnil dohodu účastníkov zmluvy vyjadrenú v kúpnej zmluve a neriadil sa pri posudzovaní právneho vzťahu účastníkov ustanoveniami Obchodného zákonníka, je naplnený podľa žalobcu odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výsledkami dokazovania bolo preukázané, že dňa 23.10.2016 uzavreli žalovaný ako predávajúci so žalobcom ako kupujúcim Kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol, v zmysle čl. I. zmluvy, prevod osobného motorového vozidla Škoda Octavia 1.6 TDi, rok výroby 2012, bielej farby, stav tachometra: 171 000 km, H.: F. za dohodnutú kúpnu cenu 8.500 €. Dohodnutá kúpna cena ako aj poplatok 500 € za prepis v evidencii motorových vozidiel bola vyplatená žalobcom pri podpise Kúpnej zmluvy. Žalobca sa po prevzatí predmetného motorového vozidla na základe uzavretej Kúpnej zmluvy po jeho umytí a následne aj po dodatočnom doručení

Odborného posudku o kontrole originality vozidla dňa 03.11.2016 dozvedel, že predmetné motorové vozidlo vykazuje stopy po zmenách týkajúcich sa povlakovej vrstvy vozidla. Žalobca dňa 04.11.2016 žalovanému telefonicky oznámil, že zistil, že motorové vozidlo má vadu. t.j. bolo prestriekané, a má podozrenie, že motorové vozidlo bolo havarované, že na túto vadu žalovaný žalobcu neupozornil, naopak ubezpečil ho. že predmetné motorové vozidlo má vlastnosti vymienené žalobcom, a že nemá žiadne vady. Žalovaný na to reagoval tak. že súhlasí s odstúpením od zmluvy a dohodol sa so žalobcom, že vozidlo predá inému kupujúcemu a sumu 9.000 € žalobcovi vráti. Priamym dôkazom je tá skutočnosť, že žalovaný dňa 05.11.2016 podal inzerát, ktorý žalobca doložil do spisu, že predáva predmetné vozidlo cez bazoš. cena 9.000 €. meno Róbert, telefón: 0905182501. Ide o údaje žalovaného. Keďže žalovaný žalobcovi nevrátil sumu 9.000 € a ani vozidlo neprevzal od žalobcu, žalobca dňa 28.11.2016 cestou právneho zástupcu odstúpil od Kúpnej zmluvy. Žalovaný na list žalobcu zaslal stanovisko zo dňa 07.12.2016. z ktorého vyplýva, že si nie je vedomý, že by celé vozidlo bolo prestriekané, ale iba jeho časť, čo je v zahraničí bežná vec...Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný mal vedomosť o prestriekaní časti vozidla, avšak pri kúpe túto skutočnosť zamľčal žalobcovi a to i napriek tomu, že žalobca si vymienil pred kúpou vozidla vlastnosti vozidla, okrem iného aj tú, že vozidlo nebude havarované ani prestriekané. To. že žalovaný mal vedomosť o tom, že vozidlo malo vady, najmä že bolo prestriekané vyplýva aj z odborného posudku o kontrole originality zo dňa 21.10.2016, ktorý dal vyhotoviť žalovaný a ktorý mal k dispozícii už pred uzavretím kúpnej zmluvy. Z odborného posudku vyplýva, že boli zistené stopy po zmenách -lakovanie (je to uvedené na prednej strane pod tabuľkou, kde sú uvedené chyby), ako aj z druhej strany posudku - meranie hrúbky povlakovej vrstvy. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného na pojednávaní, že on nemal vedomosti o prestriekaní vozidla, a že odborný posudok mal k dispozícii pred uzavretím zmluvy aj žalobca. Táto jeho výpoveď je účelová a dokazuje to aj výpoveď právneho zástupcu žalovaného, keď na pojednávaní dňa 10.10.2017 na str.6 zápisnice uvádza, že žalobcovi bol test originality doručený 03.11.2016. čo zodpovedá tvrdeniu žalobcu, že on odborný posudok k dispozícii pri uzatváraní zmluvy nemal (kúpna zmluva uzatvorená dňa 23.10.2016). Žalovaný účelovo uvádzal na pojednávaní, aj iné nepravdivé skutočnosti v snahe zastrieť jeho vedomosť, že vozidlo, ktoré predával žalobcovi bolo prestriekané. Na pojednávaní dňa 10.10.2017 str. 5 uvádza, kúpnu zmluvu som ja spisoval - dátum na zmluve bol ten. ktorý bol aj dátumom na prihlasovanie vozidla. Toto tvrdenie žalovaného je v rozpore so skutočnosťou, pretože dňa 23.10.2016 bola nedeľa a prihlasovanie vozidla neprebehlo v nedeľu. Aj z vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 18.04.2017 vyplýva, že odborný posudok o kontrole originality bol žalobcovi doručený až dodatočne, a že vozidlo bolo dovezené zo zahraničia a došlo k prestriekaniu iba časti vozidla, čo je bežnou záležitosťou. Všetky tieto skutočnosti v ich súhrne nepochybne preukazujú, že žalovaný mal v čase predaja motorového vozidla vedomosť o tom. že vozidlo má vady. bolo prestriekané, a hoci si žalobca vymienil vlastnosti vozidla, medzi inými aj to. aby vozidlo nebolo havarované alebo prestriekané, žalovaný žalobcovi túto vadu zamľčal, neupozornil ho na to a uviedol ho do omylu. Žalovaný i napriek tomu. že vedel o vade vozidla v čl. VII. bod 1 Kúpnej zmluvy vyhlásil, že nezamľčal žiadne skryté vady, resp. skutočnosti o technickom stave predmetu kúpy. Voľba medzi nárokmi uvedenými v odseku 1 kupujúcemu patrí, len ak ju oznámi predávajúcemu vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení. Uplatnený nárok nemôže kupujúci meniť bez súhlasu predávajúceho. Ak sa však ukáže, že vady tovaru sú neopraviteľné alebo že s ich opravou by boli spojené neprimerané náklady, môže kupujúci požadovať dodanie náhradného tovaru, ak o to predávajúceho požiada bez zbytočného odkladu po tom. čo mu predávajúci oznámil túto skutočnosť. Ak predávajúci neodstráni vady tovaru v primeranej dodatočnej lehote alebo ak oznámi pred jej uplynutím, že vady neodstráni, môže kupujúci odstúpiť od zmluvy alebo požadovať primeranú zľavu z kúpnej ceny. Podľa § 351 ods.1, ods.2 ObZ. odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262. riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. Strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených. Výsledkami dokazovania pred súdom prvej inštancie boli žalobcom tvrdené skutočnosti preukázané a žalobca podal žalobu dôvodne, súd prvej inštancie preto postupoval nesprávne, keď žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

11. Vo vyjadrení k odvolaniu (odvolacia replika) poukázal žalovaný na zistený skutkový stav a na podrobné dôvody v rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Len pre zvýraznenie jeho zákonnosti by som rád uviedol, že súd veľmi precízne a presvedčivo vyložil, prečo posúdil vec v medziach Občianskeho a nie Obchodného zákonníka. Žiada sa mi k tomu dodať, že ani ja, ale ani žalovaný sme nevedeli, aký je rozdiel medzi nimi, nemôže byť ale ani len najmenších pochyb o tom, že či už v zmysle jedného alebo druhého zákonníka na platnosť akejkoľvek dohody sa vyžaduje, aby vôľa jej účastníkov prejavila slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak takáto dohoda nemôže byť platná. Myslím si, že je evidentné, že naša „vôľa“ dohodnúť sa na aplikácii Obchodného zákonníka v žiadnom prípade nemohla prejsť takým to spôsobom, keď sme ani nemohli vedieť, či to je Občiansky alebo Obchodný zákonník. Navyše je potrebné súhlasiť s názorom súdu, že platnosť takejto dohody je potrebné posudzovať z toho uhla pohľadu, či ju umožňuje občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník. K tomu patrí, že náš právny vzťah bolo nutné prioritne posudzovať v zmysle Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, čo nespochybňuje ani samotný žalobca. Považujem preto za logické, aby prípadnú odchýlku od aplikácie tohto právneho predpisu by mal pripustiť práve tento a nie iný predpis. Treba však uviesť, že nie aplikácia už jedného alebo druhého predpisu je smerodajná z hľadiska konečného posúdenia tejto veci. Je zrejme, že žalobca od kúpnej zmluvy odstupoval len preto, že vozidlo malo byť prestriekané a z tohto uhla pohľadu nemá žiadnu relevanciu. či vozidlo, ako predmet kúpy malo účasť na nejakej nehode. Nič na tom nemenia ani ničím nepreukázané tvrdenia žalobcu, že on si vymienil, že vozidlo by nemalo byť havarované či prestriekané. Žalobca to tvrdí len účelovo, pričom toto svoje tvrdenie nijako nepreukazuje. Ak by bol mal na mňa takúto požiadavku, nesporne by trval na tom, aby sa táto zachytila kúpnej zmluve, bez ohľadu na to, či sa táto uzatvárala v zmysle Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ba čo viac. aj bez ohľadu na to, či táto zmluva je platná alebo nie. Už samotná absencia tejto podmienky vylučuje dohody na nej. Žalobca nikdy nevysvetlil (tobôž nie logicky), prečo netrval na jej zachytení, ak na takejto podmienke naozaj trval, žalobca rovnako nevysvetlil, prečo pripisuje taký ohromný význam tomu, ktorým právnym predpisom sa má posudzovať náš právny vzťah. K tomu je potrebné uviesť, že prípadné prestriekanie vozidla nie je takou skutočnosťou, ktorá by zakladala dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Navyše je potrebné prízvukovať, že ide o takú nepatrnú vadu (ak sa už aj pripustí, že bo mala byť vada), ktorú som nepostrehol nielen ja, ale ani žalobca a on ju zistil až na základe odborného posudku. V konečnom dôsledku aj samotný žalobca potvrdil, že táto „vada“ mu nijako nebráni v užívaní sporného motorového vozidla a vozidlo až doposiaľ v podstate nerušene užíva. Okrem toho je potrebné dať do pozornosti, že žalobca -zrejme- mienil ako dôvod odstúpenia od zmluvy uplatniť účasť vozidla na nehode tak. ako sa viackrát preriekol (viď napr. tretí odsek jeho odvolania na strane 3), pretože on mal nadobudnúť podozrenie, že vozidlo bol účastné na dopravnej nehode, len nepresne naformuloval dôvod odstúpenia od zmluvy. Žalobca naviac zavádza, ak tvrdí, že ja som mal vedieť o tom, že vozidlo bolo prestriekané, predsa on si nekupoval vozidlo, ktoré by som bol predtým užíval ja, ale vozidlo, ktoré bolo pre mňa rovnako cudzie, ako aj pre žalobcu. Ja som teda nemohol vedieť o tom, či predmetné vozidlo bolo účastné alebo nie na dopravnej nehode. Ja som pre žalovaného doviezol vozidlo zo zahraničia na základe jeho požiadavky a nie ja som mu ponúkol nejaké vozidlo, ktoré ja som mal k dispozícii. V tejto súvislosti je otázne, či právny úkon, ktorý bol medzi nami uzavretý, je možné vôbec posúdiť ako kúpnu zmluvu (bez ohľadu na označenie listiny, ktorú sme obaja podpísali), predsa vozidlo sa kupovalo za peniaze žalobcu, na základe jeho požiadavky a podľa mňa vlastnícke právo k autu na mňa nikdy neprešlo; žalobca mi peniaze totiž nikdy nepožičal, ale mi ich odovzdal na kúpu auta preňho. Zdá sa, že v danom prípade by bolo možné skôr hovoriť o sprostredkovaní, než o kúpe... Nech sa ale jedná či už o kúpnu zmluvu alebo iný druh právneho úkonu, je možné uzavrieť, že žaloba žalobcu celkom evidentne nie je dôvodná a preto súd rozhodol správne a zákonne, keď ju zamietol a priznal mi právo na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu navrhujem napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mi právo na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

15. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje

dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne vec právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

16. Súd rozhodnutie zruší, podľa § 389 ods.1 CSP len, ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

17. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

18. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvej inštancie tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvej inštancie nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

20. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný, žalobca totiž neunesol dôkazné bremeno žaloby a opakuje len to, že zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka.

21. Podľa ustálenej súdnej praxe dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho prospech alebo neprospech, zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnutie o veci samej i v takých prípadoch, kde určitá skutočnosť, ktorá je významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, pre nečinnosť účastníkov, a to aj v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej stranám sporu, nebola vôbec alebo z objektívnych dôvodov nemohli byť preukázané (porovnaj hodnotenie dôkazov podľa rozsudku NS SR 2MCdo/16/2010).

22. Odvolací súd poukazuje aj na komentár k OSŘ, 6. vydanie Bureš - Drápal - Krčmář z roku 2003, keď nedôveru k výsluchu strany sporu konania ako ku dôkazu súdnej praxe plne overuje súd, je to dôkazný prostriedok tak ako každý iný. Konanie sporové je podľa platnej úpravy ovládané prejednávacou zásadou.

23. Treba preto súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že zo skutkového stavu nevyplýva iná možnosť ako žalobu zamietnuť (podľa návrhu žalovaného).

24. Skutočnosti vytýkané žalobcom v odvolaní neboli preukázané, ten neponúkol žiaden dôkaz v odvolacom konaní a preto nie je možné zvrátiť zistený skutkový stav a potom aj právne posúdenie súdu prvej inštancie je správne a zákonné. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Odvolacia argumentácia je neopodstatnená. Žalobca neuviedol presne okolnosti, za ktorých došlo k dôvodu odstúpenia od zmluvy. Ona mal nadobudnúť podozrenie, keď vozidlo bolo účastné na dopravnej nehode, len nepresne formuloval dôvod odstúpenia od zmluvy, on zavádzal aj to, že žalovaný mal vedieť o tom, že vozidlo bolo prestriekané, predsa on si nekupoval vozidlo, ktoré by predtým bol užíval účastník konania, ale vozidlo, ktoré bolo pre neho rovnako cudzie ako aj pre žalobcu. Žalovaný doviezol vozidlo pre žalobcu z cudziny na základe jeho požiadavky a nie on ponúkal nejaké vozidlo, ktoré mal k dispozícii, z týchto hľadísk je treba vychádzať, či dôkazné bremeno žalobca uniesol alebo neuniesol. Právny úkon, ktorý bol medzi stranami sporu uzavretý, možno posúdiť ako kúpnu zmluvu a keďže osobné vozidlo sa kupovalo za peniaze žalobcu na základe jeho požiadavky (nesprávne uvedené v odvolacej replike na č. l. 95, že žalobca doviezol pre žalovaného vozidlo, nie naopak, poznámka odvolacieho súdu) a preto aj vlastnícke právo k autu naň, t. j. na žalovaného nikdy neprešlo, žalobca totiž peniaze nikdy nepožičal žalovanému, ale mu ich odovzdal za účelom kúpy osobného motorového vozidla pre neho, v danom prípade je možné skôr hovoriť o sprostredkovaní, než o kúpe, ale ide o subjektívne hodnotenie skutočností strán sporu.

25. Nebolo však pochybenie v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ak posúdil tento spor, že išlo o kúpnu zmluvu, žalobca totiž celkom evidentne nezvládol dôkazné bremeno, žaloba nie je dôvodná a preto súd prvej inštancie správne a zákonne žalobu zamietol a priznal mu aj náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu.

26. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 CSP.

27. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a podľa § 396 mu neboli priznané.

30. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.